

שבת
פרק י'

שבת
פרק י'

א המאניע לזרע ולדוגמא ולרפואה והוציאו
בשבת. חייב בכל שhoa, וכל אדם אין חייב
עליו אלא בשיעורו. קור והכניסו, אינו חייב
עליו אלא בשיעורו.

ב המוציא אכליין וננתנו על האסקופה, בין שצער והוציאו בין שהוציאו אחר, פטור, מפני שלא עשה מלאתו ב בת אחת. קופה שהיא מלאה פירות וננתנה על האסקופה החיצונה, אף על פי שהוא הפירוט מבחוץ, פטור, עד שיזוציא את כל הקופה.

ג המוציא בין ימינו בין בשמאלו, בთוך
חיקו או על כתיפו, חיב, שפנו משוא בני קחת.
כלאחר ידו, בריגלו, בפיו, במרפקו, באנו
ובשערו, בפונクトו ופיקה למטה, בין פונקטו
לחלוקו ובשפת חילוקו, במנעלו ובסנדלו, סטור,
שילא הוציא כדרך המוציאין.

ד המתפונן להוציא לפניו ובא לו לאחריו, פטור. לאחריו ובא לו לפניו, חייב באמת אמרו: לאשה החוגרת בסירה, בין מלפניהם ובין מל אחריה, חייב. שבע ראיי להיות חזר. רבינו גור洁净 אורה, אה ארבלל ברברנו

ה המוציא אכ"ר לרשות הרבים. ח"ב.
הוציאוו שנים, פטוריין. לא יכול אחד
להוציאו והוציאו שנים, ח"בם, ורבי
שמעון פוטר. המוציא אקלין פחות מפשיעור
בכל, פטור אף על הכל, שהכל טפילה לו.
את חי במתה, פטור אף על המתה, שהמתה
טפילה לו. את המת במתה, ח"ב. וכן בזיות מן
 המת ובזיות מן הנבילה וכעדרשה מן השער,
ח"ב, ורבי שמעון פוטר.

שבת

פרק יי'

הנוטל צפראני זו בזו או בשינויו, וכן שערן, וכן שפמו, וכן זקנו, וכן האוזלת, וכן הפהחת, וכן הפהחת – רבי אליעזר מחייב, והחכמים אוסרין משום שבות. התולש מעציים נקוב חיב, ושהינו נקוב פטור, ורבי שמואל פטור בזיה ובזה.

♦♦♦

שבת

פרק יי'

ה ק צ ז ב א ב
ש ו ש ו ז ו ב ו
ה ו ה ר א מ
ג א מ ש ה מ
ג מ ו ג פ ו ש
פ ב ו

♦♦♦